

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

31. An Episcopus cogi possit ad constituendos plures Vicarios, dum plures
diæceses unitas habet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](#)

plus, & magnus numerus Clericorum, Ecclesiasticorum, Monialium, haud vero simile est, quod possit Episcopus munus suum adimplere absque Vicario generali; hinc inquam est, quod authores plures dicunt, quod Episcopus non tantum potest, sed & debet ordinari Vicarium constitutere, cuius opera adjuvatur. Pirk. loc. cit. citans Ugolin. de off. Ep. p. 1. c. 4. §. 6. num. 1. Unde & Sbroz. cit. q. 46. num. 12. ait: Respondetur, quod Episcopus semper dici possit constitutus in necessitate propter ingentes occupationes, in quibus Episcopale regimen & cura animarum versatur, & si haec necessitas attenditur, erit potissima causa constituendi Vicarium, &c. Atque ita jam in casu, ubi ob Diocesis amplitudinem, aliasque occupationes & difficultates per se solum ea praestare nequeat, ratio naturalis id exigit, ut Justitia, litigantibus, & statui Ecclesiastico per deputationem Vicarii consulatur. Engels loc. cit.

Quæstio 28. Episcopus in quo casu nequeat constituere Vicarium?

1. Respondeo: Episcopus captus à Turcis (idem est de infidelibus alius quibuscumque; cum C. si Episcopus. de suppl. negl. Prælator. in 6. loquatur de paganis. Pax Jord. l. 12. tit. 1. num. 7. item de hæreticis & schismatis, ut Gl. in cit. c. v. paganus) non potest sibi constituere Vicarium; eo quod in isto casu tota jurisdictio devolvatur ad Capitulum, ac si sedes vacaret per mortem Episcopi. Sbroz. l. 1. q. 46. num. 4. citans plures. Pax Jord. loc. cit. num. 6. Rebuffi. in concord. rubric. de collat. §. teneatur. Mandos. in reg. 24. cancell. q. 8. n. 13. Dominic. & Franc. in cit. c. Episcopi. Extenditque hoc ipsum Pax Jord. cit. num 7. ad Episcopum captum à fidelibus bello iusto, rationem desumens al. hostes. ff. de capt. & post. Secus verò esse ait de Episcopo capto à fidelibus bello non iusto aut extra bellum; eo quod tunc non dicatur verè mortuus civiliter.

2. Quin etiam, si tempore captivitatis haberet Vicarium, cessaret illius officium; quia sicut procurator censetur revocatus per mortem Prelati, etiamsi dominus litis sit effectus. Clem. fin. de procurat. sic etiam in casu presente, in quo civilis mors æquiparatur naturali. Pax Jord. loc. cit. num. 8. Videntur hoc confirmari ex eo, quod si in isto casu, ut dictum, tota jurisdictio transeat ad Capitulum, & haberet se res, ac si sedes vacaret; Capitulum autem sede vacante non teneatur confirmare Vicarium Episcopi, & huius officium expiret, sic etiam in presente casu.

Quæstio 29. An Episcopus ante adeptam possessionem Episcopatus & consecrationem possit constituere Vicarium?

1. Respondeo ad primum negative: Sbroz. loc. cit. num. 15. Pax Jord. loc. cit. num. 5. citans Fe- lin. conf. 40. n. 71. Abb. in c. qualiter de elect.

2. Resp. ad secundum: Potest verò capti possesse ante suscepcionem consecrationem eundem constituere. Sbroz. l. 2. q. 23. num. 4. Pax Jord. loc. cit. n. 5. citans. Gl. in Clem. esti principialis. de resip. v. Episcop. Pavin. de potest. capit. sede vac. p. 1. q. 10. num. 6. Sanch. de matrim. l. 8. d. 27. num. 37. Gavant. in prax. v. Vicar. Episc. num. 1.

Quæstio 30. An Episcopus possit constituere duos Vicarios generales, seu Officiales principales?

1. Esp. negativè. Pax Jord. loc. cit. n. 39. (qui

est, & unus non sufficit. Ventrig. tom. 2. annot. 14. §. 1. num. 2. vel ut expeditioni causarum facilius consulatur, ut Barboli. Jur. Eccles. l. 1. c. 15. num. 3. Pith. loc. cit. n. 29.) constitutere Vicarios generales seu Officiales principales duos aut plures a se invicem independentes, sive singulos cum potestate & jurisdictione in solidum. Ita præter jam citatos Azor. inst. mor. p. 2. l. 3. c. 43. q. 4. (ubi tamen ait, id posse Episcopum, si id conuentu diu receptum fuerit) Pax Jord. loc. cit. num. 24. juncto n. 27. citans Ugolin. de off. Episcop. c. 4. §. 6. n. 4. Cuchum inst. juc. tan. tit. 8. de vicar. n. 4. Sbroz. l. 1. q. 50. n. 1. juncto n. 3. citans plures alios. Non secus, ac plures constituti possunt Procuratores, Actores, Tutores, Curatores, Administratores, Sbroz. loc. cit. n. 2. & ex eo Pax Jord. loc. cit. n. 25. juxta l. si quis §. pluribus l. qui diff. de procurat. C. duo de procurat. in 6. Ac proinde per constitutionem secundi Vicarii non censetur revocatus primus, nisi tacite vel expresse colligatur aliquide mens constitutis revocare volentis pri- mum. Pax Jord. loc. cit. num. 28. citans Rebuffi. in pr. rit. de form. vicar. a. n. 202. Quod ipsum tamen limitat Azor. loc. cit. ut nimis procedat, ubi est con- suetudo habendi plures Vicarios; si enim nulla talis sit consuetudo, & ab Episcopo in constitutione secundi Vicarii nihil dictum, ait, per constitutionem secundi conferi revocatum primum. Idem cum Azor tenet Cuch. loc. cit. apud Pax Jord. Porro cen- seri adhuc constitutos duos Vicarios generales, ei- si eorum unus residet in civitate Episcopali, alter extra illam in Diocesi, tenet Ventrigli. loc. cit. ex- amplificaque hoc ipsum in Vicariis Toletanis, quo- rum unus resideret Toleti, alter Compluri. Econtra, ut duo Vicarii generales constituti censeantur, requirit Pirk. ut ambo constituti sint in loco, ubi sedem habet Episcopus, cum generalis & principalis Vicarius dicatur ille, qui constitutus est cum generali potestate ad omnia loca, seu totam Diocesim, & ad universitatem causarum in civitate cathedrali, in qua resedit Episcopus. Idem tenet Garc. p. 5. c. 8. num. 36. ubi: Infertur Vicarium, quem ponit Ar- chiepiscopus Toletanus in civitate Toletana, non videri Vi- carium generalem & principalem, si non est positus cum potestate generali ad rotam Diocesim, nec etiam Vicarium Compluti; cum non sint positi ad rotam Diocesim, nec in civitate, ubi est Sedes, quamvis generales appellantur. Item num. 39. ubi ait: Tunc tantum Vicarius generalis positus in oppido diocesis est generalis, quando in civitate non est altius Vicarius generalis, sed est in illo oppido causa majoris commoditatis, ut videmus in Episcopatu Calagu- ritanu, in quo Vicarius resedit Lucronii. Idem tenet Flo- res de Mena, quem citat Garc. loc. cit. n. 38. dum ait: Revera solus Vicarius, seu Vicarii generales positi in civitate, & non positi extra, etiamsi habeant generalem commissionem ad rotam Diocesim, sunt principales.

2. Notandum etiam hic, quod habet Card. de Luca de benef. d. 10. num. 7. quod dum in casu capit. quoniam. de off. ordinari. duo sunt Episcopii in eadem Diocesi, unus v. g. pro ritu græco, alter pro latino, quilibet ex iis sum deputare possit Vicarium, quorum quilibet erit generalis, & unicus illi Dioceseli respective.

Quæstio 31. An Episcopus cogi possit ad con- stituendos plures Vicarios, dum plures Dioceses unitas habet?

1. Esp. negativè. Pax Jord. loc. cit. n. 39. (qui

Cap. I. De Vicarii nomine, definitione,

eo minus principio, quod Vicarius constitutus extra locum habitationis & Sedis Episcopi non sit generalis, & quod Vicarius constitutus in loco Sedis Episcopalis censetur generalis pro utraque Diœcœsi.) Cardinalis de Luca ad Trident. d. 4. num. 7. ubi: si fuerint plures Diœceses quæ principaliter unita, tunc in quacunque unius earum parte residendo sua obligationi satisficiat, ibique tribunal erectum pro utraque recte habet cum unico Vicario generali, absque aliqua necessitate retinendi duo tribunalia distincta, duosque Vicarios generales habendi. Item Carolus de Luca num. 1. in observatione Ventr. Tom. 2. anno. 14. §. 1. ubi, quod non tenetur habere duo tribunalia ac duos Vicarios, nisi obstat centenaria consuetudo; adeoque subditus unius Diœcœsis evocari possint ad locum residentiam Episcopi in altera Diœcœsi.

2. Contrarium tamen censere videtur Pignat. ro. 4. consult. 32. num. 1. ubi, quod Episcopus pro causis Diœcœsanorum unius Diœcœsis (dum duæ Diœceses seu Cathédrales unitæ sunt, de his enim loquitur) debeat deputare Vicarium generalem in illa Diœcœsi. Causam etiam addit. num. 2. (quam eandem etiam tangit Pax Jord. loc. cit. num. 40.) nempe, quod licet respectu Episcopi sit una Diœcœsis, respectu tamen Ecclesiæ duas sunt, & negotia unius non confundantur cum alia. Expressius verò tom. 9. consult. 135. num. 3. ubi, quod Episcopus uitarum inter se Diœcœsium in ea, à qua Episcopus abest residens in alia, debeat deputare Vicarium generalem, dum duæ Diœceses sunt æquè principaliter unitæ inter se, quælibet conservet sua iura & privilegia, propriisque regatur Legibus, eisque judicari debeat à suis Judicibus, prout declaratum ait à S. Congregat. Concil. in Vulvensi & Sulmon. 3. sept. 1650. Item ne subditi istius Diœcœsis magno suo incommmodo tenerentur curare administrari sibi Justitiam in alieno territorio. Unde jam à fortiore sequitur, Episcopum possidente duas Diœceses non unitas inter se, teneri in ea saltem, in qua non resideret, constituere Vicarium generale, & alium quoque in ea, in qua resideret, si nec ibi solus administrare possit omnia.

3. Quod si verò duarum istarum Diœcœsium una alteri unita esset accessoriæ, tantum procedere potest prima sententia, nimis opus non esse duplice Vicario generali; eo quod tunc iura & privilegia Diœcœsis accessoriæ unitæ transiissent in alteram, cui unita, & consurgat jam ex utraque una: sicut dicitur de duobus beneficiis, quorum unum accessoriæ unitum alteri efficitur hujus veluti prædium.

Quæstio 32. Num ob amplitudinem nimirum Diœcœsis cogi posset Episcopus ad constitendum duos Vicarios generales?

R Espondeo negativè: Ita à fortiore sentire videatur Card. de Luca, & Carol. de Luca loc. cit. atque, qui nequidem id admittunt, dum duo Episcopatus inter se æquè principaliter uniti possidentur ab Episcopo. Et certè si verum est, quod tradunt idem cum aliis, solum illum dicendum Vicarium generalem pro tota Diœcœsi, qui Episcopo in civitate illius residentiali assistit, patet esse contradictionem in adjecto, nempe constitui unum in dicta civitate, & alium in alia quadam parte Diœcœsis, et si in solidum cum priore. Sed & praescindendo ab hoc, & dato, talem aliquem constitutum in alia parte Diœcœsis posse esse quoque generalem cum alio constituto in civitate, adhuc cogi nequit Episcopus ad constitendum duos, tametsi ob dictam Diœcœsis amplitudinem ratione magna-

distantia, asperitasque viarum maximum subditorum resularet incommodeum, si in causis suis tam civilibus quam criminalibus cogantur accedere ad locum tribunalis & residentiae Episcopi, ejusve ei assistentis Vicarii generalis, & vel hinc æquitatè consonerit constitui plures in diversis partibus Diœcœsis Vicarios generales in eo sensu, quod ad universitatem caufarum delegati sint; adhuc tamen de jure postulare nequeunt dicti subditi à tribunali Episcopi remoti, ut à proprio tali Vicario seu Officiali apud se degente judicentur. Carol. de Luca loc. cit. n. 2. dicens, opinionem contrariam magis communiter reprobatam per Abbat. & alios collectos per Barbos. de potest. Episc. allegat. § 4. num. 27. & Rotam decis. § 37. n. 10. p. 4. recent. tom. 3. Item Card. de Luca loc. cit. num. 6. ubi: De jure non sufficit aliquorum Diœcœsanorum (intellige, etiam tanta viarum longinquitate & asperitate à residentia Episcopi junctorum) pretensis, quod non possint extra propriae lares trahi, quodque ibi à proprio & particuliari Vicario eorum causa debeat cognoscit. Sed ad summum dictam subditorum necessitatem urgere ad deputandos plures Vicarios foraneos & particulares pro levium & minorum causatum cognitione, ne pro illis subditi magnum & incongruum illud incommodeum adest, tribunal Episcopi pati cogantur, ait Carl. de Luca loc. cit. num. 3.

Quæstio 33. An Episcopus creare possit plures Vicarios foraneos & speciales in diversis Diœcœsis partibus?

R Espondeo: Posse Episcopum plures Vicarios foraneos seu speciales in diversis Diœcœsis partibus vel ad certos actus seu causas v.g. matrimoniales constituere, habet communis. Pirh. cit. n. 29. Sbroz. 4. 1. q. 50. n. 4. quin & posse Episcopum sibi Vicarium constitueri in qualibet Diœcœsis parte, vel particulari loco tradit. Sbroz. l. 1. q. 47. ex Gemin. m. c. cum Episcop. num. 7. de off. ordinat. in 6. qui tamen id limitat: Nisi in illa parte adsit Archidiaconus, habens ex consuetudine jurisdictionem privative. Num verò Episcopus deputare possit Vicarium speciale ad conferenda beneficia, dicetur infra. Vide tantisper Sbroz. l. 1. q. 52. per tot.

Quæstio 34. Dum duo constituti Vicarie seu officiales æquè principales & in solidum, cu[m] coniuncte censemur delegationes Apostolicæ?

R Espondeo: Dum nullus in iis designatur in rescripto delegationis, nec constat, de quo illorum senatur Papa, sive rescriptum, sit contentum seu ad lites, sive fit gratiosum, v.g. dispensationis facienda, beneficiorum conferendi, &c. Validum erit, & non reddetur delegatio nulla. Barbos. Jnr. Eccl. l. 1. c. 15. num. 3. Pirh. loc. cit. num. 30. citantes Sanch. de matrim. l. 8. d. 27. num. 32. Neque obstar, quod rescriptum delegationis propter incertitudinem vitetur, adeoque ad Papam rescribendum sit, ut novam commissionem faciat. c. ad hoc. de rescr. Verum enim id est, quando Judex omnino incertus datus est, secus si ex certis incertus sit delegatus. Pirh. loc. cit. ex Sanchez. loc. cit. Hoc supposito,

2. Respondeo ad questionem primò. In rescripto gratia ille ex istis duobus Vicariis erit Judex seu delegatus, cui illud ab impetrante fuent præsentatum; et quod in illo casu & rescripto de nullius alterius præjudicio agitur, nihilque in eo continetur, de quo inter partes agitur, sicut contingit in re-